

i selve forslaget, men i bemærkningerne. Det er dér i bemærkningerne, hvor der står, at den dag freden er sikret i det tidligere Jugoslavien og forholdene er ordentlige osv., skal de tidligere jugoslaver vende hjem. Det er ikke lige det, der står, men det er det, der er meningen. Det er en klar konservativ holdning. Vi synes, man skulle leve op til den lov, som blev vedtaget for snart 4 år siden, og som hedder lov om midlertidigt ophold for personer fra Eksjugoslavien.

Når det er sagt – og det er vist 1½ linje i bemærkningerne, vi er enige om – vil jeg sige om selve beslutningsforslaget, at vi finder, at det er forenklet, forsimplet, asocialt og uanstændigt, og så har jeg været i godt og venligt humør, når jeg har sagt det på den måde.

For hvad er det, forslaget siger? Forslaget siger jo, at når der er fred eller normale forhold i det hjemland, en flygtning er kommet fra, skal hun eller han automatisk sendes hjem, og så kommer det interessante og det asociale: uanset hvor længe vedkommende har opholdt sig i Danmark!

Lad mig tage et eksempel:

Det betyder altså, at et stort antal af de mange tusinde ungare, som kom hertil i 1956, skal sendes tilbage til Ungarn, hvis dette forslag vedtages. Nogle af dem er nemlig stadig væk ungarske statsborgere, selv om de har boet her i over 40 år.

Lad mig tage et andet eksempel:

En udenlandsk kvinde, som kom til Danmark for ca. 27 år siden som flygtning fra Chile, og som ikke er dansk statsborger, men som er gift med en dansk mand, og som har tre børn, som alle tre er født i Danmark og har gået i skole i Danmark – den ene går nu i gymnasiet, den anden går på handelsskole, og den tredje er blevet landmand. Vedtages dette forslag, skal denne kvinde, som har boet i Danmark i 27 år, og som er hustru, mor og måske også bedstemor, altså øjeblikkeligt sendes til Chile.

Så kan man spørge: Er det til gavn for kvinden eller hendes familie? Nej, selvfølgelig er det ikke det, og dette forslag vil altså skabe langt flere familiemæssige og sociale problemer, end det overhovedet vil løse, og det er derfor, jeg tillader mig at karakterisere det som asocialt.

Jeg tror, det skulle være helt klart for alle, at vi ikke kan stemme for dette forslag.

Anne Baastrup (SF):

Det er sjældent, at jeg erklærer mig enig med hr. Helge Adam Møller på dette område, men jeg

synes, beskrivelsen af dette forslag var ganske præcis.

Sagen er den, at forslaget indeholder to ting, nemlig en beslutningsforslagstekst og så nogle bemærkninger, som handler om noget helt andet, og beslutningsforslagets tekst har tilbagevirkende kraft, og det er fuldstændig rigtig, som de tidligere ordførere har sagt, at det også handler om ungarene og polakkerne og om mennesker, der har opnået statsborgerskab her i landet.

Det er et plat, primitivt og uigennemtænkt forslag, som vi under ingen omstændigheder kan støtte.

Elisabeth Arnold (RV):

På Det Radikale Venstres vegne vil jeg sige, at dette forslag kan vi under ingen omstændigheder støtte. Ligesom de to forrige ordførere finder jeg forslaget plat, primitivt og uanstændigt.

Jeg kan også konstatere, at der tilsyneladende er mere end en nuanceforskel mellem Venstres ordfører på området og Det Konservative Folkepartis ordfører på området. Jeg kan kun konstatere, at Venstre på dette område tilsyneladende i fuld fart er på vej over i en helt anden grøft, end vi har kendt til i 1980'erne. Det beklager vi meget, men vi må altså konstatere, at der på dette område er en drejning i Venstres politik, som vi ikke på nogen måde bryder os om.

Vi kan kun fra radikal side sige, at forslag af denne type kan vi under ingen omstændigheder støtte, og at det ville være fuldstændig vanvittigt at gøre det.

Tom Behnke (FP):

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at når vi taler om at yde hjælp til flygtninge, er det en fordel, at man yder hjælpen i nærområdet, alene ud fra den betragtning, at man kan hjælpe langt flere personer for de samme penge, som det koster at få en enkelt her til landet. Derfor har vi det humane hensyn, at vi gerne vil hjælpe nogle flere end bare de enkelte, der kan komme til Danmark.

Når vi så taler om de flygtninge, der alligevel kommer til Danmark, er det vores opfattelse, at de pågældende fortsat skal betragtes som flygtninge, og at de skal vende hjem, når de får mulighed for det eller på et eller andet tidspunkt kommer i en situation, hvor de kan opnå at få dansk statsborgerskab. Så overgår de naturligvis til at være danske statsborgere, og dermed kan de blive her så længe, de har lyst,